

செல்வி

கேதீஸ்வரி குமாரசாமி

[செல்வா]

நினைவுச் சுடர்

In memory of
Selvi KETHEESWARY KUMARASAMY
(Selva)

செல்வி

மாணவர்களுக்காக

[செல்வி]

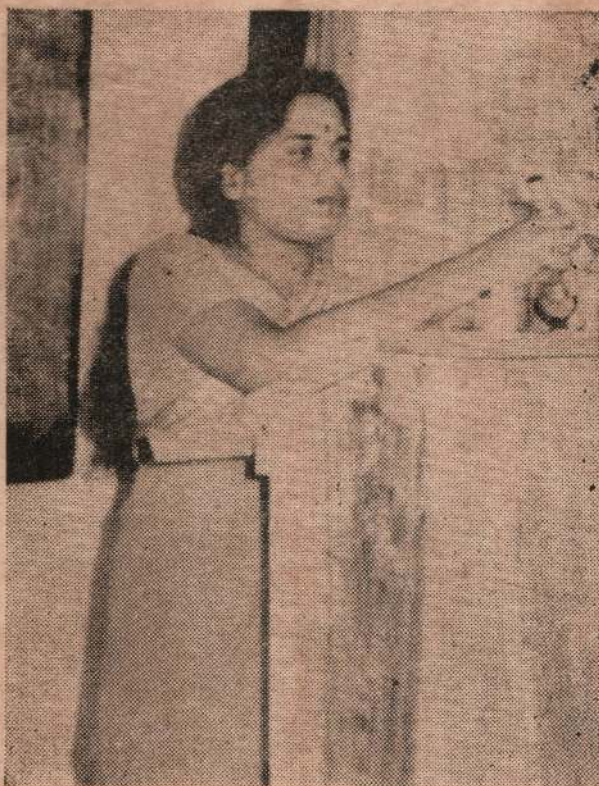
பாட சமூகம்

யாழ்ப்பாணம் வட இலங்கை மருத்துவக் கல்லூரி மாணவி
செல்வி கேதீஸ்வரி குமாரசாமி (செல்வா) யின் பிரிவால்
துயருரும் சக மாணவர்களால் வெளியிடப்பட்டது.

02-03-1991

மலர்வு

உதிர்வு

Born

Departed

1 February 1965

31 January 1991

Published in memory of Selvi **KetheeswaryKumarasamy**
Student of North Lanka Medical College, Moolai,
Jaffna, by her grieving fellow students.

02-03-1991

NORTH LANKA MEDICAL COLLEGE

Co-op Teaching Hospital
Moolai, Chulipuram.

Administration Block,
164, 4th Cross Street,
JAFFNA SRILANKA.

I am saddened to hear of the untimely death of Miss Ketheeswary Kumarasamy. She was one of the pioneer students selected for admission to the North Lanka Medical College when we began functioning on the 23rd of October 1985 at Moolai Chulipuram.

She had completed her Second MBBS syllabus, when the violence that gripped the entire peninsula, affected her life in a personal sense too. Her kidneys failed, and conditions in Jaffna were such that there was no way of giving her a new lease of life. I am told that she underwent terrible suffering, and it was with great difficulty, and with the help of various humanitarian organisations both in Sri Lanka and India financial and other help of sympathetic individuals that she was brought to India and admitted to the Vellore Hospital for a kidney transplant. To her elderly father who donated one of his kidneys in an effort to save his daughter's life, and to her mother, sister and brothers, and other friends who rallied round her, Ketheeswary's loss, at a time when she had regained normal health, must come as a deep shock.

I am told that the authorities at Vellore Hospital were so impressed with her courage, her endurance, her cheerfulness and her ambition to pass out as a doctor that they permitted her after the operation to follow the MBBS course at Vellore itself. After her return to Sri Lanka, she had resumed her medical studies, and there was every indication that she would complete her medical degree in Colombo, but it was not to be.

My sincere condolences go to her family members, as her benefactors and friends who stood by her through thick and thin. I have no doubt that had she lived, she would have adorned the medical profession of our community.

Dr. J. P. C. PHILLIPS. J. P.

M B B.S [Ceylon]

Hony. Secretary, Board of Governors.

CHRISTIAN MEDICAL COLLEGE

VELLORE - 632002, S INDIA

Principal :

23-2-1991

BOOSHANAM VASANTHAKUMAR MOSES

M.B.B.S., M.S., F.I.C.S.

TO WHOMSOEVER IT MAY CONCER

I am shocked to hear that Miss Ketheeswari has left us for good. It was 2 years ago I met her in my office. She had come to seek permission to attend classes along with our medical students. I was reluctant at the beginning as I was wondering whether she would be able to go through the stress and strain of studying. I was also worried whether it would affect her health. But she was insistant and finally I gave in allowing her to go through the course along with our students.

To my pleasant superise she took the opportunity given to her earnestly and did extremely well in her studies earning the appreciation and admiration of her class teachers and students alike. In fact Ketheeswari's teachers and classmates wanted her to join them in the clinicals also, which I had to turn down as I thought that ti might be a health hazzard for her moving around the patients in the hospital wards. Knowing her keenness to study I felt bad in not allowing her to do the clinical course. Last time I saw her was when she came to thank me for allowing her to study in the College.

The things I had appreciated in her was her strong Motivation to do Medicine and help those who are in need with her unassuming and soft spoken nature she made lot of friends in her class and of those whom she came into contact with.

It is a pity that the Lord had called her to His side in His own Wisdom at this young age. For her the struggle in this world are over.

Those of us who are left has to struggle forward in our studies and in our work In the health that we may be able to do something to alleviate the misery we see all around. I am sure Ketheeswari is enjoying the Heavenly peace and rest. I offer my heartfelt condolence to her near and dear ones.

Dr. Booshanam Vasanthakumar Moses
Principal.

The Students' Association Christian Medical College Vellore

1990 - 91

PAUL M. JACOB
President.

It has indeed been our privilege to have known Ms. Ketheeswary Kumarasamy and we are heartbroken to learn of her demise. We humbly offer our prayerful support to her family and friends. The extra ordinary grace and warmth of her personality have captured many hearts for tunate enough to have been touched by her friendship. May we learn from her that life is but transient and what matters is how we live it.

PAUL M. J
For the Student's Association
C. M. C. Vellore.

இதயக் குமுறல்

மரணங்கள் மலிந்துவிட்ட எமது நாட்டில் செல்வாவின் மரணமும் சேர்ந்துவிட்டது. இதயத்தை பிழிந்து குருதியை மையாக்கி எழுதினால்கூட தீர்ந்துவிடாத சோகம் இது. செல்வாவின் பிரிவால் துயருற்றிருக்கும் பெற்றோர், சகோதரர், உறவினர், நண்பர்களுடன் எனது சோகத்தையும் பகிர்ந்து கொள்ள கிடைத்த கருவி இது.

செல்வா நீ பிறந்தது வளர்ந்தது எல்லாம் மானிப்பாய். ஆனால் நீ வாழ்ந்தது மூளாயில், நீ பள்ளித் தோழியல்ல. உடன் பிறவா சகோதரி. நீ பழகிய அந்தக் கல்லூரி நாட்கள் எல்லாம் வசந்தம் அதை புயலடித்துக்கொண்டதோ? எனக் கெல்லாம் நேர்வழி காட்டிய நீ பாதிவழியில் பிரிந்தது ஏன்? உன்னைக் காண்பது என்பது இனி புகைப்படங்களில் மட்டும் தானா? மருத்துவம் கற்க வந்த நீ அந்த மருத்துவமே உனக்குப் பயன்படாதது ஏன்? உனது மரணம் என் நினைவுகளுக்கு ஜனனம்.

செல்வா நீ ஒரு மலர். பிஞ்சாகி காயாகி கனியாகும் முன்பே இறைவனின் பாதங்களில் படைக்கப்பட்டு விட்டாய். உனது ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திப்பதே இன்று நான் செய்யக்கூடியது.

02-03-1991

ச. சிறிபவானந்தராசா
(பவானந்தன்)

CONDOLENCE

Ketheeswary was with us in C M C for about an year. During this stay many of us got to know her and liked her. She was very simple and unassuming and very soon became friendly with almost everyone in the class. By the time she left Vellore, she was a part of the batch of '88'. She enthusiastically joined us for all class parties and hostel days.

Ketheeswary was very hard working and diligent. I was impressed by her sincerity and will power to study hard. She didnot know our language well, she was not in perfect health. Yet everyday she was at her books trying to assimilate the principles of embryology. She was always hopeful for the future, and believed in living everyday to its full.

She was the most selfless person. I have come across. She was always trying to be of some help to others. She wanted to give happiness to others and she did. Her warm smile won her many friends. She faced life with such coueage and cheerfulness that one could not help admiring her. In the short time that she was here, she brought joy to many people by her warm and loving friendship. She was always full of affection for everyone.

I knew ketheeswary very well. We were good friends. She shared my joys and sorrows equally. In ketheeswary I found a wonderful friend on whom I could always depend. She asked me to have faith in God and ask him to solve my problems. On She herself had great faith in God and believed that whatever, he dld would be for the best.

Her demise has created a void in many hearts — a void which cannot be filled. We will miss her cheerful smile and warm friendliness. But there is solace in the thought that she lived her life well. She made many friends and brought happiness to people. Hers was an exemplary life, full of courage and fortitude.

May her soul rest in peace.

Rashmi Prasad
Medical Student, CMC Vellore.

இருபத்தாறு வயதில் உதிர்ந்த
இளைய மலருக்கு

கவிஞர் மு. மேத்தாவின் நனைவாஞ்சலி

குறிப்பு : செல்வி கேதீஸ்வரி (செல்வா)

மறைந்த நாள்—1991 தை - 31

மறுநாள்—பிறந்தநாள் : 1991—மாசி-1

ஈழத்து மலரே! எங்கள்
எண்ணத்தில் நிறைந்த நங்காய்!
வாழத்தான் வந்தாய்! நாங்கள்
வருந்தத்தான் பிரிந்து சென்றாய்!
சீலத்தில் உயர்ந்த 'செல்வா'!
சிரிப்பிலே குறும்புக்காரி!
கோலத்தை நெஞ்சில் போட்டுக்
கொழும்பில் நீ மாய்ந்ததென்ன?

நிறத்திலே வெள்ளை! உந்தன்
நெஞ்சமும் வெள்ளை! உந்தன்
பிறந்தநாள் மறுநாள்—நீயோ
பிரிந்த நாள் முதல் நாள்—என்றால்...
மறைந்திட வில்லை; எந்த
மரணமும் உனக்கு இல்லை!
புரிந்திட வைத்தாய் ஆனால்
புலம்பிட வைத்தாய் பெண்ணே!

மருத்துவம் பயின்றாய்! நாட்டு
மக்களின் உயிரை மீட்டே
இருத்துவாய் எனநினைத்தோம்...
இல்லாமல் நீயே போனாய்!
பொருத்தமா எமனே! சின்னப்
பூவினை உதிர்த்ததென்ன?
திருத்துவோம் உன்னை! உந்தன்
தீர்ப்பினை! நினைவினாலே!

“சிவோகம்”,
உரும்பராய் கிழக்கு,
யாழ்ப்பாணம்,
02—03—1991.

நினைவு மடல்

அன்புச் செல்வாவுக்கு ;

நீ எம்மைப் பிரிந்து நெடுந்தூரம் சென்றுவிட்ட செய்தியறிந்து
என் கண்கள் குளமாகின. ஒடிய கண்ணீரில் ஒரு பகுதியை
மையாக மாற்றிச் சில வரிகள் எழுதுகின்றேன்.

மருத்துவப் படிப்பிற்காக ஒன்று சேர்ந்த எம்மத்தியில் நீ
பாசமுள்ள சகோதரியாக, பண்புள்ள நண்பியாக, அனுபமுள்ள
தலைவியாகத் திகழ்ந்தாய். நட்புக்கு இலக்கணம் வகுத்தாய்.
நீ எம்மைப் பிரிந்து சென்றுவிட்டாய். என்பதனை எம்மால் நம்ப
முடியவில்லை. இல்லை நீ எம்மைப் பிரிந்து செல்லவில்லை.
எம்முடனிருந்து எம்மை வழி நடத்துகின்றாய் என்று நம்பு
கிறேன்.

கல்லூரியில் நடந்த முதல் ஒன்று கூடலில் நீ ஆற்றிய உரை
யானது ஆழமான கருத்துக்களை நகைச்சுவையுடன் அள்ளி
வீசியதுடன் பலருடைய உள்ளங்களை சிந்திக்கவும் சிரிக்கவும்
வைத்தது. இந்நிகழ்ச்சி என் மனதைவிட்டு நீங்காது நிற்கின்றது.
கல்லூரி மாணவரிடையே உருவாகும் கருத்து வேறுபாடுகளை
உனக்கே உரிய பாணியில் தீர்த்து வைக்கும் பாங்கினை எடுத்த
துரைக்க இயலாது.

என் பிறந்த நாளன்று சுவர அலகு, சவர்க்காரம், சாம்பூ,
வாசனை மற்றும் இனிப்புடன் கடிதமும் வழங்கி, “நன்றாகச்
சுவரம் செய்து அழுக்குப் போகக் குளித்து வாசனை பூசி வருக”
என்று அம்மடலில் குறிப்பிட்டிருந்த உன் குறும்புத் தனத்தை
மறக்கமுடியுமா? அல்லது நான் உடல் நலமற்று மருத்துவமனை
யில் இருந்தபோது நீ ஆற்றிய உதவிகளையும் வழங்கிய உணவு
களையும் கூறிய தேறுதல் மொழிகளையும் மறக்க முடியுமா?

நீ புது மாணவர்களுக்குச் செய்த கேலித் துன்பங்கள்
மனத்தில் சமத்துவம் தோன்றவும் ஏற்றத் தாழ்வுகள் ஒழியவும்
வழிவகுத்ததுடன் இளமைக்கே உரிய கேலித்தன்மையும் கொண்

டிருந்ததனையும் மறக்கமுடியாது. “நண்பர்களே அன்பினை உள்ளத்தில் வளருங்கள் வயிற்றில் வளர்த்து விடாதீர்கள்” என்று இளங் காதலர்களுக்கு நீ கூறிய அறிவுரை என்றும் எவரும் எளிதில் மறக்க முடியாது. மேலும் உடற் கூற்றியல் பாடத்தில் இறந்த உடல்களைக் கொண்டு கல்வி பயிலும் காலை மாணவர்கள் செய்யும் குறும்புகளுக்கு அனைவரையும் வியக்க வைக்கும் விதத்தில் தக்க பதிலடி கொடுக்கும் உன் செயலே ஒரு தனி ரகமாகும்.

நீ, மெய்வருத்தம் பாராது கண் துஞ்சாது படிப்பாய், தேர்வுக் காலங்களில் நீ படிப்பது மட்டுமன்றி மற்றவர்களையும் படிக்கத் தூண்டுவாய், நீ பாடங்களைப் புரிந்து கொள்ளும் விதமே ஒரு தனித் தன்மையானது. மற்றவர்களுக்கும் புரிய வைப்பாய். உன்னிடத்தே போட்டி காணப்பட்டதேயன்றிப் பொறாமை காணப்படவில்லை.

கல்லூரி நிருவாகத்திற்கெதிராக நாம் மேற்கொண்ட பட்டினிப் போரின்போது எமக்குப் பக்க பலமாக நின்று ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தாய். போராட்டம் வெற்றிபெற ஓயாது உழைத்தாய். கல்லூரியின் முன்னேற்றத்திற்கு நீ ஆற்றிய பங்கு புறக் கணிக்கத்தக்கதல்ல.

கல்லூரியிலே மாணவர் அவைத் தேர்தலின் போது நீ சார்ந்திருந்த வேட்பாளரின் வெற்றிக்கு அயராது உழைத்தாய். உன் பக்கம் தோற்றாலும் தேர்தல் முடிவுக்கு தலை வணங்கி வெற்றி பெற்ற எதிர் வேட்பாளரை பாராட்டவும், அவருக்கு ஒத்துழைப்பளிக்கவும் நீ தவறியதில்லை. வெற்றியையும் தோல்வியையும் சமமாகக் கொள்ளும் வீரத்தளபதியாக உன்னை யான் கண்டேன்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற மருத்துவக் கண்காட்சியில் பல்மருத்துவப் பிரிவிற்குப் பொறுப்பாக நின்ற நீ உன் செயற்பாடுகள் மூலம் பார்வையாளர்களைக் கவர்ந்துகொண்டாய், அவர்கள் உன்னை நாடிவரச் செய்தாய்.

உன் மருத்துவ அறிவு அபிவிருத்தி அடைந்து வந்த வேளையில் உன் சிறுநீரகங்கள் செயலற்றுக்கொண்டு போனமை எமது துரதிஷ்டமேயாம். எனினும் வேலூர் மருத்துவ மனையில்

சிறுநீரக மாற்று அறுவைச் சிகிச்சை மூலம் புதுவாழ்வு பெற்றாய், வேலூரில் மருத்துவம் செய்யுங்கால் எனக்கு நீ எழுதிய மடல்கள் விரைந்து கல்வி கற்கத் தூண்டுவனவாகவும் அறிவு புகட்டுவனவாகவும் அமைந்திருந்தன.

வேலூரில் சிறுநீரக மாற்று சிகிச்சை முடிந்து எம்மைக் கான நீ ஓடோடி வந்தாய். தேர்வுக்காலமாதலால் நீண்ட நேரம் உன்னுடன் உரையாடமுடியவில்லை. "தேர்வின் போது கொழும்பில் சந்திப்போம்" என்று கூறி விடை பெற்றுவந்தேன். தேர்வு நடக்கவுமில்லை நாம் சந்திக்கவுமில்லை. இனிமேல் எப்போதும் சந்திக்க முடியாத இடத்திற்கே நீ சென்று விட்டாய்.

செல்வா ; இப்படியொரு கதி உனக்கு ஏற்படுமென நான் கனவிலும் எண்ணியதில்லை. நீ என் மனத்தில் பல சிந்தனைகளையும் நினைவுகளையும் விட்டுச் சென்றுவிட்டாய். உன் பிரிவு யாராலும் தடுக்க முடியாததாகிவிட்டதா? நீ கற்ற கல்வி உன் உடல்நிலையைச் சீராக்கத் துணை புரியவில்லையா? நீ கண்ட கனவுகள் யாவும் நனவாகாமல் கலைந்து போய்விட்டதே.

"நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும் பெருமை உடைத் திவ்வுலகு".

என்ற வள்ளுவன் வாக்கை நினைவு கூறுகிறேன். பிறந்தவர் அனைவரும் இறப்பது உறுதியெனினும் இந்த இளவயதில் உன் உயிரைக் கவர்ந்து சென்ற காலனின் செயல் மிக்க கொடியது.

இம்மடலை உன் ஆன்மாவிற்குச் சமர்ப்பிக்கின்றேன். உன் ஆன்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன். உனக்கு மீண்டும் பிறப்புண்டேல் எம்மண்ணில் பிறந்து எம்முடன் முன்போல் பழகமாட்டாயா? என்று ஏங்கித் தவித்து, பிரிவுத் துயருடன் விடைபெறும் உன் சக மாணவன் அல்லமன்.

ந. அல்மமதேவன்.

J. P. VIJAYATHILAKAM,
M.A., M.Sc., Ph.D., F.S.S.
Head of the Dept. of Statistics

Madras Christian College
Tambaram,
Madras - 600 059.

Dr. J. P. Vijayathilakam sends his heartfelt
Condolence on behalf of the Sri Lankan Educa-
tional Fund Committee, Madras Christian College.
The members of the committee have known her
and appreciates her strong will and persevence in
the pursuite of knowledge.

May her soul rest in peace.

Madras.
01-03-1991

Dr. J. P. VIJAYA THILAKAM

செல்வா - சில நினைவுகள்

மறக்க முடியாத மணிவிளக்கே !
நீ அனைந்து போனாயா ?
என்னால் நம்பவே முடியவில்லை !
வாலிபச் சோலையிலே வசந்ததீதும் பாடிய வசிகரக் குயிலே !
இரக்கமற்ற காலன் எப்படி உன்
இன்னுயிரைக் கவர்ந்து போனான் ?
நெஞ்சம் நெருப்பாக - கண்களில் கங்கைபாய
நானுன்னை நினைத்துப் பார்க்கிறேன்
இரண்டரை ஆண்டுகளாய் நீ என்னோடும்
என் இனிய நண்பர்கள்—
பவன், அமலன், சகா உடன்
கூடப்பிறக்காத சகோதரி போல் பழகினாய் !
நேசநிலவே கேதீஸ்வரி !
உன் கண்களில் கனிவு தவழ்ந்தது !
உன் புன்னகையில் மனோகரம் இழையோடியது
எத்தனையோ மணி நேரங்கள்
எத்தனையோ நாட்கள் எத்தனையோ மாதங்கள்
நாம் பழகினோம்
ஒரு நல்ல கவிதை போன்றவளே,
உன் பிரிவை எப்படி நாம் சகிப்பது ?
நண்பர்களுக்கிடையில் எந்தப் பிரச்சனை வந்தாலும்
புன்னகையுடன் அவற்றைத் தீர்த்துவைத்த புனிதவதியே !
நீ இறந்து போனாயோ ?
ஐயோ, எங்கட அருமைச் செல்வா !
எந்த ஜென்மத்தில் உன்னை நாங்கள்
மீண்டும் எப்போது காண்பது ?
அன்புச் சகோதரிபோல் அன்பைச் சிந்திய ஆரணங்கே !
வேலூரில் உன்னையும் உனதருமை அப்பா,
சகோதரியையும் பார்த்தேன்.
அப்போது கலகலப்புடனும் கூரிய நோக்குடனும்
நீ பேசினாய்.
தரப்படுத்தினாலும் அடக்குமுறையிலும்
வஞ்சிக்கப்பட்ட நிலையில் N. L. M. C.யில்

சேர்ந்து படித்தோம்,

ஈழவரின் சிறந்த மூலதனம் காக்க, மானங்காக்க

நீ விரைவில் குணமடைந்து நீ விரும்பிய

வண்ணமே டாக்டராக

மகப்பேற்று நிபுணராக வருவாய் என எதிர்பார்த்து

வாழ்த்தி விடை பெற்றேன்.

திக்குத் தெரியாத காட்டில் நாம் நிறைந்து நிற்க,

மரணப்படகில் அடிசெல்வா !

எங்கே நீ போகிறாய் !

எங்கள் ஊனிலும் உயிரிலும் கலந்துவிட்ட

பாசத் தேவதையே ! நீ இறந்து விட்டாய்,

என்ற சேதி நாட்கள் கழித்துத் தான் எனக்குத்

தெரிய வந்தது.

அன்பே செல்வா, ஆத்மா அழிவதில்லை

அண்டசராசரங்கள் தூண்ட உன் ஆத்மா

ஓர் பறவையைப் போல் பறந்து கொண்டிருக்கிறது

நீ இல்லை என்பது ஒரு கசப்பான நிஜம்,

நீ இருக்கிறாய் என்பது ஒரு பொய்யான பிரமை !

நீ எங்கள் ஆகாயத்தை விட்டு அற்பாயுளிலே

அபகரிக்கப்பட்ட நட்சத்திரம் !

நான் எனது ஞாபகத்தின் பக்கங்களைப் புரட்டிப்

பார்க்கவில்லை !

ஏனெனில் எனது மனங்களில் அவை மனனஞ்

செய்யப்பட்டுள்ளன.

நான் அழவில்லை, ஏனெனில் இது அழுகைக்கும்

அப்பாற்பட்ட சோகம் !

ஓ கடவுளே ! எங்கள் கேதீஸ்வரியை

மீண்டும் மானுடவடிவில் உலவவிடு !

அவள் அன்பில் நனையவிடு

அவளோடு மணிக்கணக்கில் கதைக்க விடு.

இறைவனே, உன்னை நம்புகிறோம் !

எங்கள் செல்வா ! மீண்டும் நீ வா

உனக்காகக் காத்திருக்கிறோம்.

கனகரத்தினம் சிவரங்கன்

இதய அஞ்சலி

என் இனிய செல்வா,
உன் அம்மாவின் அரவணைப்பில்
நீ குழந்தையாக இருந்தவேளை,
ஜனனமது மரணத்தின் தொடக்கமென்று
அன்று நீ அறிந்திருக்க நியாயமில்லை.
அந்த அறியாத காரணத்தால், உன் அம்மாவின்
அரவணைப்பு உனக்கு அமுதாகி இருந்திருக்கும்.
அன்று அன்னை ஊட்டிய அமுதான அருட்கரப்பு
உனக்கு அருட்கல்வியை ஊட்டிய காரணத்தால்,
மெடிக்கல் கல்வி கற்கவந்து எம்முடன் நீ
இணைந்து கல்வி கற்ற வேளையிலே,
செல்வா! உன்இனிய முகத்தினில் பூத்திருந்த புன்முறுவல்
என்னை என்றும் பூரிக்க வைத்ததுண்டு.
செல்வா! சீரான உன் வாழ்வு சிறுநீரக செயலிழப்பால்
சீரற்றுப் போகுமென நான் சிறிதேனும் சிந்தித்திருக்கவில்லை.
ஆனால் இன்று காலன் உன்னைக் கவர்ந்திட்ட காரணத்தால்,
கதறி நான் அழுகின்றேன் மீண்டும் உனைக் காண்பதற்கு
காலன் அவன் உன் உயிரைக் கவர்ந்திட்ட காரணத்தினால்,
காகிதத்தில் என் கண்ணீரைக் கரைத்து உன்
ஆத்மா சாந்தியுற கடவுளை நான் தொழுகின்றேன்.

Remembrance

" I will complete medicine and become a nephrologist to help others like myself ". So many times have I heard this that I cant believe that I shall no longer hear it. Her unshakable faith that god would help her to realize her dream was something that impressed me.

Her determination to work her way through all odds stays on as an inspiration for me after she has left us for her heavenly abode,

Her cheerful disposition and helping nature touched all of us in vellore. I never saw her upset. She would keep smiling through all the ups and downs that she faced - a lesson she has left behind for us.

Selva influenced my life in a very unique manner and I shall remain ever indebted to her for it

LAKSHMI A. V. N.
Medical Student,
C. M. C. Vellore.

KETHEES !

Remembering you.

When I think of Kethees the words that come to my mind are many, but there were some special things about her which will stay with me for ever. I admired her selfless nature her courage, her readiness to help others without expecting anything in return, her honesty and sincerity, her caring and loving ways. Her simplicity and cheerful attitude were her wealth. She found happiness in the simple gestures of love and considered each dawn as a blessing from God.

There was tremendous courage in her and it was this courage that gave her the strength to face life once again with optimism and a cheerful smile. Her capacity to care and love was something that amazed me. She never had a harsh word to say even when someone had hurt her. She was always ready to overlook or forgive their faults. She learnt that love was something special and she shared her love with every person who came in contact with her. She showed that caring and sharing were two basic qualities that bring friends close together and that was how she entered the hearts of many.

She always had something to give to others. She gave of her valuable time for those who needed her and gained as much as they gained her strength and love. She taught me how to smile through the trials of life and also to have courage and confidence when things get rough. When I needed help she was always there for me and would never hesitate, to go out of her way to lend a helping hand. She would always caution me or advice me when she thought need was there. Her presence was a constant source of comfort and strength to me. I find it difficult to comprehend how a person can be so loving and beautiful by nature. She was so pure and innocent at heart and so full of love for others that those of us who had the privilege to enjoy her friendship realised that she was not just another friend but more than a friend.

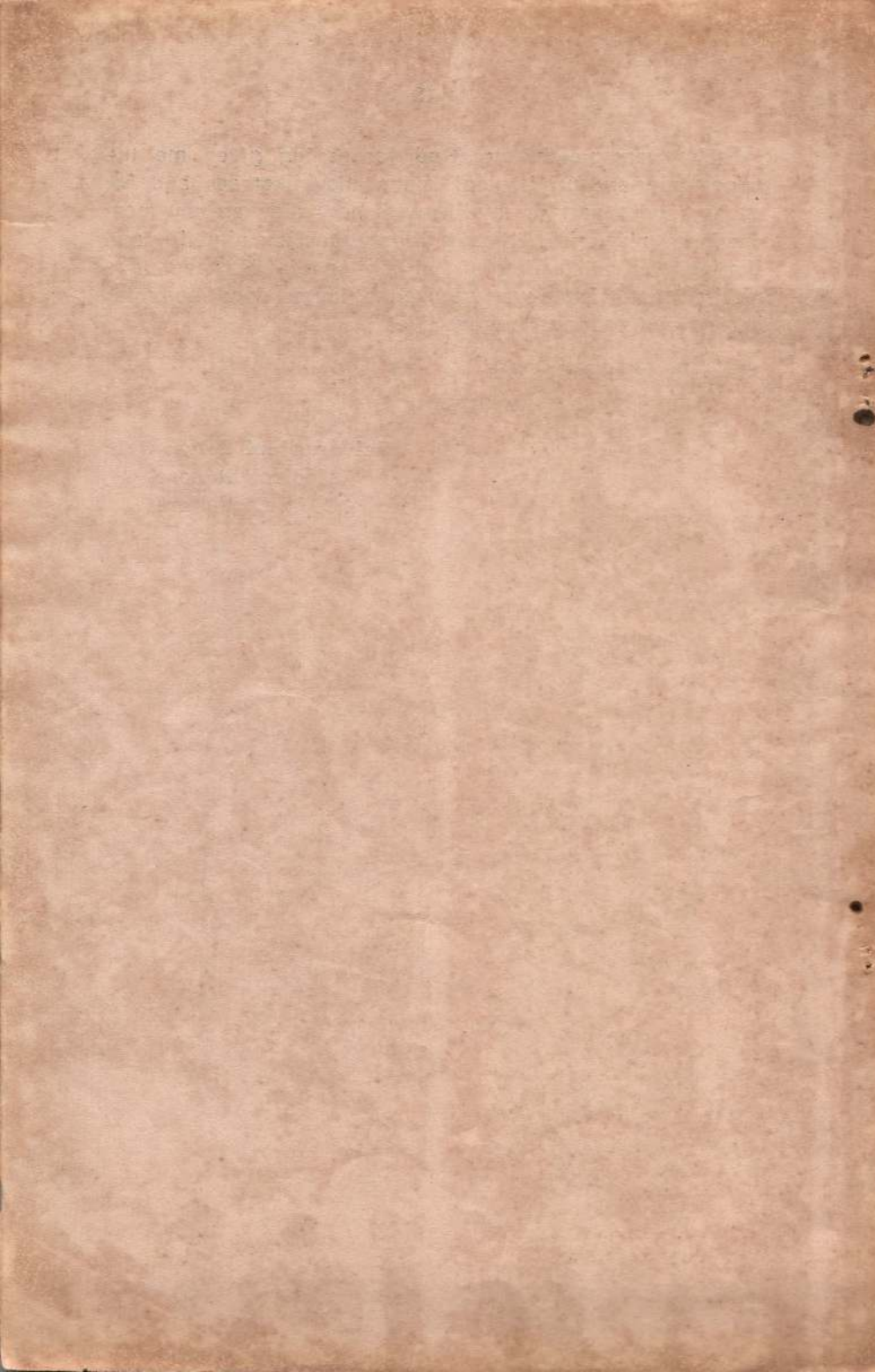
I'm very grateful to God for having given me the opportunity and privilege of having known kethees and for having spent part of my life with her - they are my most cherished memories. I learnt from her the joy of giving and sharing, the satisfaction of helping people in need, and realised that it is the way we live that leaves fond memories behind and not how long we live.

May she rest in peace.

Selvaranjani Selvarajah.

Medical Student.

C. M. C. Vellore.

17

17

